

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.076/2009/4.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Princz Kornél ügyvéd által képviselt felperes neve, címe felperesnek - a Somoskőiné Dr. Sztán Emese (3525 Miskolc, Fábán kapu 3. fszt. 4.) ügyvéd által képviselt alperes neve, címe alperes ellen szerzői jogdíj megfizetése iránt indított perében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 10.P.20.020/2007/32. számú ítélete ellen az alperes által 38. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6 000 (hatezer) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

Az alperes 2004. december 30. napján bérleti szerződést kötött az **gazdálkodó szervezet1**-vel, melynek tárgya a B. belterületén,/8. hrsz. alatti, „discó” megnevezésű, diszkóhelyiséget, pizzériát és kávézót magába foglaló vendéglátóipari egység volt. A szerződés határozatlan időre szólt. A pizzéria céljára szolgáló helyiséget 2002-től **T. M.** üzemeltette.

2006. március 22. napján a felperes alkalmazottja ellenőrzést tartott az alperesnél, melynek során adatlap felvételére került sor a B., Z. u. ... szám alatt található „**A.** Pizzéria” televíziókészülék útján történő zenefelhasználásáról. Az adatlap szerint az üzlet befogadóképessége 23 fő, nyitvatartása 16-24 óráig - pénteki és szombati napokon 16-01 óráig - terjed, jogdíjfizetési szempontból IV. kategóriába tartozik. Rögzítette továbbá azt a tényt, miszerint a felperes képviseletében eljáró személy a változások bejelentésére adatlapot hagyott az ellenőrzés helyszínén.

A bérbeadó 2006. április 8. napján kelt levelében közölte az alperessel, hogy a szerződést rendkívüli felmondással megszünteti a bérleti szerződésben foglalt kötelezettségek megsértése miatt. 2006. május 11. napján a felek megállapodást kötöttek, mely szerint a köztük fennálló bérleti jogviszonyt 2006. május 14. napján közös megegyezéssel megszüntetik. Erre azért volt szükség, mert az alperesnek május 13. napján már egy - egyszeri alkalomra szóló - rendezvény megtartására korábban kötelezettséget vállalt, és ennek megtartásához a bérbeadó hozzájárult.

B. Város Jegyzőjének az alperes 2008. március 3-án bejelentette, hogy a vendéglátó egység 2006. április 8-án üzemelt utoljára.

A diszkó vonatkozásában 2006 tavaszán, majd nyarán az alperes szóban jelezte a felperes képviselője felé a zeneszolgáltatás megszüntetésének a tényét, majd 2006 decemberében érkezett a felpereshez írásbeli bejelentés a pizzeria vonatkozásában is az üzemeltetés megszüntetéséről.

A felperes módosított keresetében 12 226 forint és annak 2006. július 5. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamata, 7 739 forint illeték és 12 000 forint ügyvédi munkadíj megfizetésére kérte kötelezni az alperest a 2006. március 22. és a 2006. április 8. napja közötti időszakra eső szerzői jogdíj megfizetésének az elmulasztása miatt.

Álláspontja szerint az adatszolgáltatási lap tanúsítja, hogy a nyilvános zenefelhasználás televíziókészülék útján valósult meg. Hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság eseti döntésére, mely szerint a felvett adatlap vélelmezi a zeneszolgáltatás tényét és ezt a vélelmet a szolgáltatás nemlétét igazolni kívánó tanúvallomásokkal nem, hanem csak az ellenőrzést követően - a zeneszolgáltatás megváltoztatása iránt - tett bejelentéssel lehet megdönteni. Ilyen bejelentést az alperes nem tett. Álláspontja szerint az adatlapok kiállításával a felperes eleget tett bizonyítási kötelezettségének, így az alperes az Szjt. 25.§-a szerinti szerzői jogdíjat köteles megfizetni.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy nem volt zeneszolgáltatás a vendéglátó egységben, ugyanis a pizzériában korábban elhelyezett televíziókészüléket az alperes ügyvezetőjének a kérésére **T. M.** az ellenőrzést követően leszerelte és ezt a ténytet haladéktalanul közölte a felperessel. Utalt arra, hogy több alkalommal tett írásban is bejelentést a felperes felé a tevékenység megszüntetéséről. Álláspontja szerint a konyhában elhelyezett music center - amely csak az ott dolgozók szórakoztatását szolgálta - hangja szűrődhetett ki az ellenőrzés során, és a jogdíj emiatt kerülhetett kiszabásra. Helytelennek tartotta emiatt a fizetési kötelezettség megállapítását, hiszen ezen az alapon akár a diszkóból áthallatszó zene után is felszámíthatott volna jogdíjat a pizzériában a felperes.

Az elsőfokú bíróság a ítéletében a módosított kereseti kérelemnek megfelelően kötelezte az alperest 12 226 forint tőke és törvényes kamata, valamint 19 700 forint perköltség megfizetésére.

Indokolásában kifejtette, hogy a perben a felperest terhelte annak a bizonyítása, hogy az alperesnek fennállt a szerzői jogdíj-fizetési kötelezettsége, illetve annak mértéke a kereseti kérelemnek megfelelő összeggel egyezik meg.

Ezzel szemben az alperesnek kellett bizonyítania, hogy gépzene szolgáltatás az általa üzemeltetett egységben nem történt, illetve hogy annak megszüntetését bejelentette az alperesnek.

Hivatkozott az Szjt. 25. §-ának (4) bekezdésére, mely szerint a tervezett felhasználást és a már megkezdett felhasználás megváltoztatását a felhasználó köteles a közös jogkezelő szervezetnek előzetesen bejelenteni. Mindaddig tehát, amíg nem kerül sor változás-bejelentésre, addig a szabályszerűen kitöltött és aláírt adatszolgáltatási lap alapján vélelmezhető a folyamatos zeneszolgáltatás.

Az alperes nem tudta bizonyítani, hogy az adatszolgáltatási lap felvételét követően a televíziókészüléket leszerelte, illetve hogy annak tényét a felperessel több alkalommal is - mind szóban, mind írásban - közölte. A bíróság felhívására az alperes egy, 2007. január 22-i dátummal ellátott feladóvevényt csatolt az iratokhoz.

A kamatfizetés kezdő időpontját a Pp. 215. §-ában írt korlát miatt a kereseti kérelemben foglaltakkal egyezően állapította meg.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte oly módon, hogy a felperes követelését az ítéltábla utasítsa el. Fellebbezése indokaként előadta, hogy a vendéglátóegység üzemelésének utolsó napja 2006. április 1. napja volt, ekkor a tulajdonos kikapcsolta az áramot és azt csak május 12. napján kapcsolta vissza a felek megegyezésének megfelelően, egyetlen alkalomra. A március 22-i ellenőrzést követően az alperes a televíziókészüléket még aznap leszerelte, ezt igazolja **T. M.** tanú vallomása is. Előadta, hogy jelenleg négy ügye van folyamatban a felperessel szemben, és ezek valamelyikében került becsatolásra a feladóvevény, mely az írásbeli közlés tényét alátámasztja.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy az ítélet helyesen tartalmazza azokat a tényeket, amelyek folytán sor került a jogdíj felszámítására. A felvett adatlap bizonyítja a nyilvános zenefelhasználást, az üzemelés befejező időpontja pedig az önkormányzat által kiállított igazolás alapján 2008. április 8. napja. Tekintettel arra, hogy a perbeli időszakban az alperes részéről a zenefelhasználás megszüntetése iránt bejelentés nem érkezett, a felperesi követelés megalapozott.

Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az alperes fellebbezése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság az ítéleti döntéshez szükséges mértékben a tényállást feltárta, az abból levont jogi következtetésével az ítéltábla is egyetértett.

Az Szjt. 25. § (1) bekezdése szerint az írók, a zeneszerzők és a szövegírók képviselőiben a már nyilvánosságra hozott zenemű és irodalmi mű nyilvános előadásának engedélyezésére és az ennek fejében fizetendő díj mértékére vonatkozóan az irodalmi és a zenei művekkel kapcsolatos szerzői jogok közös kezelését végző szervezet köt szerződést a felhasználóval.

A (4) bekezdés szerint az (1) bekezdésben szabályozott esetekben a tervezett felhasználást és a már megkezdett felhasználás megváltoztatását a felhasználó köteles az (1) bekezdésben említett közös jogkezelő szervezetnek előzetesen bejelenteni. Ez a szervezet a felhasználást a helyszínen ellenőrizheti.

A Pp. 164. §-ának (1) bekezdése a perben a bizonyítás terhét arra a félre hárítja, akinek érdekében áll, hogy a bíróság valamely körülményt valóban fogadjon el. Ezért az alperesnek a törvény idézett rendelkezéseire alapított fizetési kötelezettségét a felperesnek kellett igazolnia. A felperes ennek a kötelezettségének a 2006. március 22. napján felvett adatszolgáltatási lappal eleget tett.

A felvett adatlap vélelmezi a zeneszolgáltatás létét, mely vélelem akkor dől meg, ha az ellenőrzést követően a felhasználó a zeneszolgáltatás megváltoztatása iránti bejelentést tesz a felperes felé (BH 1993. 240. számú jogeset). Ezt a vélelmet tehát a zeneszolgáltatás hiányát alátámasztó esetleges későbbi tanúvallomások nem döntik meg. Ebből következően az alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy **T. M.** tanúvallomása egyértelműen igazolja, hogy az ellenőrzés napján a televíziókészülék leszerelésre került.

Az alperes a perben állította, de nem tudta igazolni, hogy írásban bejelentette a zenefelhasználás megszüntetését a felperes felé. Egy 2007. január 22-i dátummal ellátott feladóvevényt mellékel a 24. sorszám alatti beadványához, illetve fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a felperes és közte folyamatban levő összesen négy per valamelyikében csatolta be a bejelentés tényét igazoló feladóvevényt. A helyszíni ellenőrzés alkalmával felvett adatszolgáltatási lap, illetve a felperes képviselője is tájékoztatta az alperest a változásbejelentés formai követelményéről. Az a tény, hogy szóban élt-e bejelentéssel a felperes, nem releváns, hiszen azt csak írásban lehet szabályszerűen előterjeszteni.

Szintén alaptalan az alperes azon - szintén nem igazolt - hivatkozása is, miszerint vendéglátóegysége 2006. április 1. napján üzemelt utoljára. B. Város Jegyzője által kiállított, 29. sorszám alatti okirat szerint, illetve az elsőfokú eljárás során az alperes által sem vitatottan 2006. április 8. napja volt az üzemelés utolsó napja, tehát az alperes fizetési kötelezettsége 2006. március 22. és 2006. április 8. közötti időszakra fennáll.

Fentiek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján - a Pp. 217. § (1) bekezdése szerinti teljesítési határidővel - a felperes javára perköltséget köteles fizetni, melynek összege meghatározásánál az ítéletábra figyelemmel volt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontjára, az (5) bekezdésben írtakra, valamint a 4/A. § (1) bekezdésében foglaltakra.

D e b r e c e n, 2009. május 6. napján

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, előadó, Szilágyiné dr. Karsai Andrea
sk. bíró, Cogoiné dr. Boros Ágnes sk. bíró

A kiadmány hiteléül:

- kiadó -